

Motion till riksdagen 2005/06:Sk493

av **Lars Ångström (mp)**

Ölskatt för små bryggerier

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om att regeringen låter utreda möjligheten att sänka alkoholskatten för de små lokala ölbryggerier vars årsproduktion understiger 1 miljon liter eller på den första miljonen liter producerad.

Motivering

Idag finns dels multinationella bryggerikoncerner som ägnar sig åt industriell massproduktion av öl, inte sällan kallad fulöl. Dels finns det så kallade mikrobryggerier som ägnar sig åt ett hantverk byggt på gamla traditioner och kultur.

De senare producerar en mångfald och står för smakupplevelser ljusår ifrån de massproducerade och ofta intetsägande industriölen. Öl från svenska mikrobryggerier håller i internationell jämförelse en mycket hög klass och har vunnit flera internationella erkännanden. Med tanke på att det inte var så länge sedan som i Sverige öl endast fick säljas på apoteket och att vi bara hade statliga Pripps blå så är detta en bedrift att känna stolthet för.

De små bryggeriernas öl främjar också en bättre ölkultur än industriellt massproducerad ”stor stark”. Man håller knappast i sig ett stort antal Iperial Stout från Nynäshamns ångbryggeri på det sätt många väljer att hälla i sig ett stort antal ”Starkbock”. En mer utvecklad svensk ölkultur kan därför bidra till en minskad alkoholkonsumtion och därmed minskade samhällskostnader för skattebetalarna.

De små bryggerierna som till exempel Tärnö Bryggeri använder också svenska råvaror i mycket stor utsträckning vilket i förlängningen också gynnar det svenska jordbruket.

Men denna mångfaldens njutning har också ett pris. Hantverk är dyrare än maskinell tillverkning. De små bryggerierna betalar långt mer i arbetsgivaravgifter och sociala avgifter per liter producerad öl än vad de multinationella bryggerierna gör. Med en alkoholskatt som inte gör någon åtskillnad på små

Fel! Okänt namn på

lokala bryggerier och de stora jättarna, omöjliggörs i det närmaste existensen av små lokala bryggerier.

Detta innebär att vi i genomsnitt förlorar ett svenskt mikrobryggeri i en konkurs varje år. Flera av bryggerierna går i förlust. Förutsättningen för fortsatt existens är att löner helt enkelt inte kan tas ut och att människor därmed också förlorar framtida pension. Så kan eller vill vi naturligtvis inte ha det i Sverige.

Samhällets förutsättningar för ölproduktion synes vara mer anpassade efter stor industriell masstillverkning där en gång i tiden statliga Pripps utgjorde mall. De förutsättningarna lämpar sig föga för 2000-talets berikande mångfald av små lokala bryggerier som vi av flera olika skäl har anledning att välkomna.

I flera andra länder, till exempel Canada, har man löst detta problem med olika skatter för små och stora ölproducenter, där de små betalar bara hälften av skatten de stora betalar. Visserligen kan det medföra egenartade problem när ett litet bryggeri når över en viss produktionsvolym men får då å andra sidan förutsättas ha bättre möjligheter att finnas till genom sin ökade storlek.

Därför bör Näringsdepartementet utreda möjligheterna av att sänka alkoholskatten med 50 % för de små lokala bryggerier vars årsproduktion understiger 1 miljon liter. Man kan också tänka sig att den första miljonen liter öl producerad i Sverige har en halverad skattesats oavsett total årsvolym. På så vis ökar chansen att Sverige även i fortsättningen kan stoltsera med bryggerier som Slottskällan i Uppsala, Tärnö Bryggeri på Kungsholmen, Jämtlands Bryggeri i Pilgrimsstad, Nynäshamns ångbryggeri, Grebbestads bryggeri och många fler samt njuta den rika mångfald av högkvalitativt öl dessa idag tillverkar.

Stockholm den 4 oktober 2005

Lars Ångström (mp)